

Միքայել Նալչատյան

Սուրբ Մեսրոպի տոնին

Մովսես թեև օրենք տվեց,
Բայց գիրը կար շատ առաջ,
Մեսրոպ ազգերին գիր տվեց,
Չարժե՞ սա մի խաշնարած:

Այո՛, և սա արածում է,
Բայց հայ ազգի գառները,
Սորա հոտը լուսակիզն է .
Ի՞նչ էր քուրմ Հոթորինը:

Գոտեպնդված մե՛ծ Պարթևի
Սահակի հետ միասին,
Աշխա՛րհ ծնան, լո՛ւյս աշխարհի .
Մա՛հ, մի՛ մոտեցիր սուրբին:

Հուր լուսաճեն նշանը վառ,
Էջմիածնից Օշական
Գագաղին վրա բռնած պար՝
Չէ՞ր բուն լույսը Մեսրոպյան:

Նա Մեսրոպին աստղերից վեր
Գրեց անուն բոցավառ,
Թող գան, երթան բյուր բյուր դարեր .

Նորան չի տիրիլ խավար:

Յո՛ւհա՛, ծթոսձ իմաստակներ,
Վասակի գարն ուրացող,
Ո՞ր եք նամաղուլ բեհաաբներ
Անում, որպես հերձվածող:

Իբր . «Մեսրոպը պարտական է
Սըվագցի Մխիթարին .
Հացեկացին սկսել է,
Բայց կատարել Սըվագցին»:

Ըոխի՛ն յաշիր, դու, այդ չքի,
Տե՛ս, ինչ մեծ մեծ է բրդում,
Հողս գլխիդ, ձեր ո՞ր գործի
Համար այդպես եք խոսում:

Թե՞ կարծում եք, որ աշխարհում
Վիեննացուց գատ մարդ չկա .
Ը՛հ, Մեսրոպի սատկա՛ծ կատուն
Ձեզ մի այնպիսի գարբ տա,

Որ մուկի պես Վատիկանի
Մտներ ծակերն ահաբեկ .
Այսօր տոնն է մեր Մեսրոպի,
Ուրացողք, ծո՛ւնկ չորեցեք: